

Vlaams
Parlement

ingediend op **1639** (2017-2018) – Nr. 1
21 juni 2018 (2017-2018)

Voorstel van decreet

van Willem-Frederik Schiltz, Andries Gryffroy, Robrecht Bothuyne,
Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

houdende wijziging
van het Energiedecreet van 8 mei 2009,
wat betreft de vastlegging
van het afschrijvingsritme
voor investeringen bij een aanvraag
tot verlenging van groenestroomcertificaten

TOELICHTING

1. Algemene toelichting

De voorgestelde aanpassing van het Energiedecreet van 8 mei 2009 heeft tot doel het afschrijvingsritme van de investeringskosten vast te stellen, dat gehanteerd wordt voor de berekening van de onrendabele top en de bandingfactor van productie-installaties met een startdatum vóór 1 januari 2013. Met het voorstel wordt bevestigd dat bij een aanvraag tot verlenging van de periode waarin groenestroomcertificaten worden toegekend, het oorspronkelijke afschrijvingsritme bij indiening van de betrokken installatie in principe gehanteerd wordt. De voorgestelde aanpassing geeft bijgevolg een decretale grondslag aan het bestaande artikel 1.3.1 van bijlage III/4 bij het Energiebesluit. Die aanpassing is het gevolg van een uitspraak van de Raad van State en doet geen afbreuk aan hangende procedures.

2. Toelichting bij de artikelen**2.1. Toelichting bij artikel 1**

De nieuwe energiebronnen, inclusief de ondersteuning van hernieuwbare energie, en het rationeel energiegebruik zijn een exclusieve gewestbevoegdheid, conform artikel 6, §1, VII, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen.

2.2. Toelichting bij artikel 2

Het Energiedecreet van 8 mei 2009 voorziet in een stelsel van financiële steun, in de vorm van groenestroomcertificaten, ter bevordering van de opwekking van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen. Aan productie-installaties van groene stroom met een startdatum vóór 1 januari 2013 worden groenestroomcertificaten toegekend gedurende een initiële periode van tien jaar, op basis van artikel 7.1.1, §1, eerste en tweede lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012 houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de milieuvriendelijke energieproductie.

Na die initiële steunperiode kunnen dat soort productie-installaties onder bepaalde voorwaarden een verlenging van de steunperiode krijgen. Een van de verlengingsmogelijkheden steunt op de zogenaamde bandingfactor, vermeld in artikel 7.1.1, §1, vierde lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012.

De onrendabele top en de bandingfactor van een productie-installatie met een startdatum vóór 1 januari 2013 worden berekend volgens een methodiek die door de Vlaamse Regering wordt vastgelegd. Het Energiedecreet bepaalt alleen een aantal parameters waarmee de Vlaamse Regering minstens rekening moet houden bij het vastleggen van de methodiek, maar omschrijft die parameters niet nader (artikel 7.1.4/1, §4, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012).

Het Energiedecreet van 8 mei 2009 bepaalt momenteel niet uitdrukkelijk welk afschrijvingsritme er moet worden gehanteerd voor de berekening van het nog niet afgeschreven gedeelte van de oorspronkelijke investeringskosten van de productie-installatie. Toch had de decreetgever bij de voorbereiding van de bepaling in kwestie wel een bepaald afschrijvingsritme voor ogen. Uit de parlementaire stukken bij het decreet van 13 juli 2012 blijkt dat het de bedoeling van de decreetgever was om het oorspronkelijke afschrijvingsritme te hanteren (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1639/1, p. 7).

In het kader van de vaststelling van de berekeningsmethodiek voor de onrendabele top en de bandingfactor heeft de Vlaamse Regering wél uitdrukkelijk bepaald dat bij die berekening in principe het oorspronkelijke afschrijvingsritme van de installatie in kwestie moet worden gehanteerd (artikel 1.3.1 van bijlage III/4 bij het Energiebesluit van 19 november 2010, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2015 houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft diverse bepalingen inzake energie). Bij uitzondering wordt in sommige gevallen een ander ritme gehanteerd, bijvoorbeeld het maximale afschrijvingsritme.

Op grond van de methodiek die in het Energiebesluit wordt beschreven, hanteert het Vlaams Energieagentschap, dat belast is met de behandeling van verlengingsaanvragen, het oorspronkelijke afschrijvingsritme voor productie-installaties met een startdatum vóór 1 januari 2013. Dat heeft echter aanleiding gegeven tot een betwisting vanwege de uitbater van een productie-installatie.

Het geschil tussen VEA en een uitbater is uitgemond in een arrest van de Raad van State (8 maart 2018, nr. 240.974, Vleemo). In dat arrest wordt geoordeeld dat de bepaling van het Energiebesluit van 19 november 2010 die het te hanteren afschrijvingsritme vastlegt, niet verenigbaar is met het Energiedecreet van 8 mei 2009. Aangezien in artikel 7.1.1, §1, en 7.1.4/1, §4, geen vastgesteld afschrijvingsritme is opgenomen, mocht de Vlaamse Regering geen afschrijvingsritme vaststellen dat afweek van de normale boekhoudkundige regels, aldus de Raad van State (zie p. 14, randnr. 12 van het arrest).

De vaststelling van het te hanteren afschrijvingsritme in het Energiebesluit van 19 november 2010 heeft volgens de Raad van State dus onvoldoende rechtsgrond in het Energiedecreet van 8 mei 2009. Met dit voorstel van decreet willen de indieners daarop een correctie aanbrengen.

Het voorstel van decreet voorziet, wat het nog niet afgeschreven gedeelte van de oorspronkelijke investeringskost betreft, in een decretale grondslag voor het afschrijvingsritme dat moet worden gehanteerd voor de berekening van de onrendabele top en de bandingfactor van productie-installaties met een startdatum vóór 1 januari 2013 waarvoor een verlengingsaanvraag wordt ingediend. Het gaat in principe om het oorspronkelijke (boekhoudkundige) afschrijvingsritme bij indienstname van de productie-installatie in kwestie. De Vlaamse Regering kan daar evenwel van afwijken.

Dit voorstel van decreet regelt dus een onderdeel (het afschrijvingsritme) van een van de parameters (het nog niet afgeschreven gedeelte van de oorspronkelijke investeringskosten) waarmee de onrendabele top en de bandingfactor worden berekend van één categorie productie-installaties (productie-installaties met een startdatum vóór 1 januari 2013).

Het gekozen afschrijvingsritme sluit aan bij de oorspronkelijke doelstelling van het decreet van 13 juli 2012, waarmee de verlengingsmogelijkheid werd ingevoerd. Die doelstelling is echter alleen in de parlementaire stukken expliciet opgenomen (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1639/1, p. 7). Met het huidige voorstel van decreet wordt de oorspronkelijke doelstelling van de decreetgever in de decreettekst zelf verankerd.

Het gebruik van het oorspronkelijke afschrijvingsritme bij indienstname van de betrokken installatie vermijdt dat uitbaters van productie-installaties met een startdatum vóór 1 januari 2013 enige tijd vóór het verstrijken van de initiële tienjarige steunperiode het afschrijvingsritme van hun productie-installatie boekhoudkundig zouden aanpassen, om op die manier meer groenestroomcertificaten te verkrijgen tijdens de verlengingsperiode. Dat het om een reëel probleem gaat, blijkt uit de

zaak die aanleiding heeft gegeven tot het voormelde arrest van de Raad van State van 8 maart 2018. Het probleem doet zich weliswaar maar bij een beperkt aantal productie-installaties voor.

Het gekozen afschrijvingsritme strookt ook met artikel 1.3.1 van bijlage III/4 bij het Energiebesluit. Tot nu toe had de tekst van het Energiebesluit volgens de Raad van State geen decretale grondslag. Het huidige voorstel van decreet komt daar dus aan tegemoet door voor artikel 1.3.1 van bijlage III/4 bij het Energiebesluit een decretale grondslag op te nemen.

2.3. Toelichting bij artikel 3

Dit artikel stelt voor artikel 2 een tijdelijke overgangsmaatregel vast.

De decretale vaststelling van het afschrijvingsritme dat is aangepast in artikel 2, heeft alleen gevolgen voor de toekomst, dus vanaf de inwerkingtreding van het voorstel van decreet. Dat wordt, voor alle duidelijkheid, in een overgangsbepaling gepreciseerd. Het gaat bijgevolg niet om een interpretatieve of retroactieve bepaling. In die zin is het een explicitering van het algemene principe van artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek dat een nieuwe regel niet alleen van toepassing is op toestanden die ontstaan na de inwerkingtreding ervan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vorige wet ontstane toestanden, die zich voordoen of blijven voortduren onder de nieuwe wet, voor zover die geen afbreuk doen aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.

De decretale vaststelling van het afschrijvingsritme is dus niet van toepassing op aanvragen die het Vlaams Energieagentschap al volledig heeft afgehandeld op de dag van de inwerkingtreding van dit voorstel van decreet. Als er vóór de inwerkingtreding beroepsprocedures werden ingediend tegen al genomen beslissingen van het Vlaams Energieagentschap, blijven de beslissingen onderworpen aan de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van dit voorstel.

Het afschrijvingsritme dat bij dit voorstel van decreet wordt vastgesteld, heeft een uiterst beperkte draagwijdte. Het heeft alleen gevolgen voor productie-installaties die tegelijk aan de volgende drie voorwaarden voldoen:

- de startdatum valt vóór 1 januari 2013;
- voor de installatie kan aanspraak worden gemaakt op een verlenging van de initiële steunperiode, op basis van de bandingfactor ervan;
- het oorspronkelijke afschrijvingsritme dat gehanteerd werd bij de indienstname van de installatie verschilt van het huidige afschrijvingsritme.

De voorwaarden zijn dus cumulatief. Vooral de derde voorwaarde komt in de praktijk maar zelden voor. Normaal gezien blijft het boekhoudkundige afschrijvingsritme van een productie-installatie constant, vanaf de aankoop van de installatie tot en met de verkoop of afdanking ervan. Zelfs een wijziging van de fiscale afschrijvingstermijn, bijvoorbeeld ten gevolge van een fiscale controle, impliceert niet per se een wijziging van de boekhoudkundige afschrijvingstermijn. Kortom, in de meeste gevallen is er geen verschil tussen het oorspronkelijke en het huidige afschrijvingsritme.

Het behoeft geen verdere uitleg dat artikel 2 ook van toepassing is op aanvragen met betrekking tot artikel 7.1.1, §1, vierde lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 die op het moment van inwerkingtreding van dit decreet nog niet werden ingediend.

2.4. Toelichting bij artikel 4

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van dit voorstel van decreet.

Willem-Frederik SCHILTZ
Andries GRYFFROY
Robrecht BOTHUYNE
Wilfried VANDAELE
Tinne ROMBOOTS
Bart NEVENS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Aan artikel 7.1.4/1, §4, tweede lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Tenzij anders door de Vlaamse Regering bepaald, wordt dit wat betreft het nog niet afgeschreven gedeelte van de oorspronkelijke investeringskosten berekend aan de hand van het oorspronkelijke afschrijvingsritme dat gehanteerd werd bij de indienstname van de betrokken installatie.”

Art. 3. Artikel 2 is van toepassing op aanvragen met betrekking tot artikel 7.1.1, §1, vierde lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, die op het moment van de inwerkingtreding van dit decreet reeds zijn ingediend bij het Vlaams Energieagentschap.

Art. 4. Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Willem-Frederik SCHILTZ
Andries GRYFFROY
Robrecht BOTHUYNE
Wilfried VANDAELE
Tinne ROMBOOTS
Bart NEVENS